

1000 éves Visegrád, 40 éves Parkerdő

A királyi palota lovagtermében tartottak a házigazdák nagyszabású konferenciát az évfordulók alkalmából. Közel tucatnyian tartottak rövidebb-hosszabb előadást.

Hadházy Sándor, Visegrád polgármestere hangsúlyosan beszélt arról, hogy bár a település dinamikusan „fejlődhetne”, a korlátozásokkal tudatosan fékezik a hegyoldalak beépítését, a terület nagyságát érintetlenül hagyták, hogy még sokáig élhető legyen a város.

Szabó Péter történész a középkor erdőgazdálkodásáról tartott előadást. Megtudhattuk, hogy akkortájt 25-30 százalék volt a Kárpát-medence erdőterülete. Hogy a legértékesebb erdőket bárdos vagy *silva dalabrosának*, a legelő vagy makkos erdőket *silva glandionosának*, a közerdőt *silva communisnak*, a sarj- vagy eresztvényerdőket *silva permissionalisnak* hívták. A Pilis királyi erdőbirtok volt. A vadászatókat szolgálók családjai a környéken telepedtek le, mely települések – Solymár, Peszér, Kovácsi – a nevüket viselik.

Magyar Eszter történész a XVIII. századnak arról az időszakáról beszélt, amikor az erdőhasználatról áttértünk az erdőgazdálkodásra. Erdélyben a székelység erdőhasználatát a teljes ökológiai felelősség jellemezte. Európában csak a svájci szabad paraszti erdőkre volt ez jellemző, és a szászok gazdálkodása volt ilyen. Az erdőőr védte az erdőt az idegektől. Végig a Duna-parton farakatok jelezték a városok faéhségét.

Oroszi Sándor muzeológus a legújabb történelmi idők erdőgazdálkodását jellemezte. Trianon után a Kaán Károly vezényletével megszülető '35-ös erdő-törvény szemléletbeli változást hozott. A természetvédelem létjogosultsága megkérdőjelezhetetlen, még akkor is, ha a végrehajtási utasítás csak három év múlva jelent meg. 1946-ban erdőleltár készült. Az 1950-ben kítűzött 20,3 sz-

zalékos erdősültséget csak az utóbbi években sikerült elérni. Fénykorát élte az erdőn kívüli fásítás. Gyorsan nőtt a termelősövetkezetekben, állami gazdaságokban telepített erdők területe.

Barátossy Gábor, az EH nyugalmazott elnöke az új gazdasági mechanizmussal már napjaink erdővel kapcsolatos intézkedéseit elemezte. Cél volt a fakitermelés, emellett az élőfakészlet növelése, a települések körüli környezetvédelmi erdősítések fokozása, valamint az erdőgazdaságok műszaki fejlesztése. Az ágazat jövedelmezősége volt a fő cél. 1988-ban a reformokkal kezdtek lazulni az előírások. Figyelmeztetett a globalizáció veszélyeire, melynek következménye az erdészeti igazgatás degradálódása.

Bidló András professzor az erdészeti oktatás múltját, jelenét vázolta, kiemelve a NYME helyzetét a térségben, és a bolognai rendszer bevezetésének káros voltát, egyben reményét fejezte ki, hogy a helyzet csak átmeneti.

Apatóczy István a Parkerdő negyvenéves múltjáról adott tájékoztatást. A

Parkerdő megalakulásával elkészült a közjóléti és tájvédelmi program. Ezt a célt kiemelt 9000 ha szolgálta. Az UNESCO bioszféra-rezervátummá minősítette a területet. Felépült az azóta gyermekek ezreit fogadó mogyoróhegyi Erdei Művelődési Ház.

Csépányi Péter főmérnök a jelenről szólt. Megtudhattuk, hogy a 65 ezer hektár 69 százaléka természetvédelmi oltalom alatt áll. 42 067 hektár Natura 2000 minősítésű. 71 ezer hektáron természetes felújítást alkalmaznak, és hogy 78 000 hektár üzemi vadászterületet is kezel. A Parkerdő kezeli a visegrádi fellelgyárat is.

Zambó Péter vezérigazgató zárszavában arra utalt, hogy aki Visegrádra gondol, az elsősorban a történelmi eseményekre asszociál. Eddigi tevékenységünk minden alapot megad arra, hogy ez a nézet megváltozzon, és ha lassan is, de a Parkerdő szakembereinek munkája is felhorgadjon a Visegrádra gondolók emlékeiben.

Kép és szöveg: **Pápai Gábor**

